

VOLER negar l'evidència que l'actual generació ha viscut els moments més intensament emotius que registra, fins avui, la vida d'un poble, és contrapuntar-se amb la realitat d'uns fets.

Repasant la història de la nostra terra, no trobem enlloc cap circumstància on un seguit de fets d'emoció, com els que hem viscut i encara vivim, sigui tan intensa, ni on els esdeveniments tinguin un tan ràpid desenvolupament.

L'actual generació serà assenyalada en la història de Catalunya, com la d'uns ciutadans que no donaven l'abast per a seguir amb el cervell els batecs del cor, ni saborejaven amb la illusió de l'esperança bells propòsits, puix que aquests eren a l'endemà no solament fets viscuts, sinó precipitats a d'altres on ni tant sols el pensament hi havia arribat.

Aquesta rapidesa en el desenrotllament d'innombrables esdeveniments, fa que la nostra memòria ens falli en mantes ocasions i que en algunes ens sigui impossible copsar l'inici dels fets per a gaudir-ne la continuïtat i arribar a la fita aconseguida.

Totes aquestes realitats serien fins a cert punt, potser, improcedents, si no tinguessin la virtut d'haver afavorit la nostra Pàtria, obtenint avantatges que eren considerats molt llunyans.

Mai, però en la vida dels pobles no s'ha consolidat res muntat amb improvisacions i creiem sincerament que és perillós en aquestes importants circumstàncies, voler cercar una excepció a la regla general.

Els que per una causa noble i justa hem treballat fins a arriscar en el transcurs d'anys, els millors de la nostra vida, venim obligats a no restar impassibles i, fent dels propòsits obra positiva, anar a la rectificació d'això dolent que per obligada improvisació s'ha fet, salvant a temps el descrèdit i fracàs del què s'ha conquerit i que tantes esperances ens ha fet concebre.

Veiem avui en els capdavanters de les institucions catalanes, homes animats dels mateixos bons desigs nostres, i tenim l'esperança que no serà per manca de voluntat en ells, ni del recolzament incondicional i decidit en la massa del poble, entre la qual ens comptem nosaltres, que fallaran les nostres il·lusions, totes elles sadollades d'un fèrvid amor a la nostra Catalunya.

Repasant els editorials del nostre Butlletí, fidel reflexe de l'estat d'opi-